

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

Nicolaus. Scelus, quod &c. Decreta Synodalia Pontificis contrà Lutharium
Regem, qui dimissa uxore legitimâ alteram duxerat, contrà Synodum
Mettensem, contrà Episcopos aliosque Luthario adhærentes ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

ANNO
858.

rere præcepimus, omnium volumus obedientiam comitari.

DECET fanè, Fratres ut qui pro omnibus laborat, cunctorum subsidio falciatur. Huic ergo in congregandis Generalibus Synodis, in omnibus supra dictarum Regionum partibus, nostram commodamus auctoritatem: & quidquid Provinciali Synodo fuerit definitum, ad ejus absque dilatione statuimus noticiam perducendum.

SI cui autem ab illis partibus hanc sanctam sedem appellare opus fuerit, & in nostra audientia se audiri poposcerit, hunc commonemus, ut ad ejus primum audientiam se submittat, & Ecclesiasticorum gestorum in sua Regione rationabili digestionem prolata, si Episcoporum de eo, qui fortè criminibus impetitur, sententia discordaverit, ut ab aliis reus, innocens judicetur ab aliis; tunc ipsis gestis ad Nos delatis, Litteris etiam præfati Fratris nostri, cui vicem nostram concessimus, commendatus, sive ad Nos, sive ad Beatissimi Petri sedem securus accedat, nullaque eum in veniendo mora præpediat.

Quam etiam condito Fratri nostro Drogoni Archiepiscopo in examinandis ac perquirendis Episcopis & Abbatibus sub hoc tenore hanc nostram licentiam & auctoritatem concessimus, salvo in omnibus hujus universalis Romanæ sedis Primatu, nostrique Præfatus honore, vigoreque & exaltatione carissimi ac spiritualis Filii nostri Domini Hlotharii magni Imperatoris.

NAM nobis valde placuit, propter diversas Ecclesiarum Dei perturbationes hoc necessarium satisque dignum opus explere

NICOLAUS PRIMUS MAGNUS

PONTIFEX CVII.

ANNO DOMINI DCCCLVIII.

Nicolaus I. cognomento *Magnus* anno 858. sedem Pontificiam ascendit, Bulgarorum Apostolus nuncupatus, Regibus, ac Tyrannis fortiter imperavit, sub ipso Anastasius Bibliothecarius Romanorum Pontificum historiam consarcinavit Pontificæque censuræ submisit. Mortuus est Pontificatus sui anno nono. (*Magni Bullarii Romani hujus Edit. Luxemb. 1727. Tom. I. fol. 20. App.*)

Decreta Synodalia Pontificis contra Lutharium Regem, qui dimissa uxore legitima alteram duxerat, contra Synodum Mettensem, contra Episcopos aliosque Luthario adhærentes: anno 863.

NICOLAUS,

Servus Servorum Dei reverendissimis, & sanctissimis fratribus nostris Archiepiscopis in Regno Ludovici Regis Germani constitutis,

Scelus, quod Lutharius Rex, si tamen Rex veraciter dici possit qui nullo salubri regimine corporis appetitus refrenat, sed lubrica enervatione magis ipsius illicitis motibus cedit, in duabus feminis Teudberga scilicet, & Waldrada commisit, omnibus manifestum

est. Sed & dudum Episcopus Theutgaudum, & Guntharium in tali facto eum habuisse tutores, atque fautores, penè totus nobis orbis undique ad limina, seu Sedem Apostolicam confluens referebat, absentibus quoque idipsum nostro scribentibus Apostolarum. Quod nos tanto credere renuimus, quantò de Episcopis tale quid audire nullatenus sperabamus, donec ipsi Romam tempore concilii venientes, coram nobis, & Sanctâ Synodo tales inventi sunt, quales fuerant à multis sapissimè prædicati, in ut scriptura, quam suis stipularant manibus, quamque volebant ut nostro roborarem chirographo, caperentur, & dum municipalam innocentibus opponere satagerent, insidiis suis illaqueati sunt ipsi, sicque completum est, Deo auctore, quod in proverbii legitur: Frustra jactatur ante oculos recte penatorum: si quidem ipsi obligati sunt, & ceciderunt. Nos verò, qui in flagitium falsò cecidisse dicebamur, favente Domino cum justitiæ propugnatoribus resurreximus, & erecti sumus. Igitur decernente nobiscum sancta Synodo in præsentia depositi, & ab officio Sacerdotali excommunicati, atque à regimine Episcopatus alienati indubitanter existant. Unde vestra fraternitas Canonum normam custodiens & decretorum sanctiones observans caveat, ne hos, quos nos abjecimus, recipere in Sacerdotum catalogo quis præsumat. Depositionis autem sententia, quam in prædictos Theutgaudum & Guntherium protulimus, cum cæteris Capitulis, quæ sancto Concilio nobiscum sanciente promulgavimus, inferius annexa monstrabitur.

De Mettensi Synodo abolenda.

CAP. I.

Synodum, quæ nuper, id est, sub pissimo Imperatore Ludovico per indictionem XI. mense Junio, in Metensium Urbe ab Episcopis, qui nostrum prævenerant judicium, collecta est, quique Apostolicæ sedis instituta temerè violaverunt, ex tunc, & nunc, & in æternum judicamus esse cassatam, & cum Ephesino Latrocinio repudiatam Apostolica auctoritate in perpetuum esse sancimus damnandam, nec vocari Synodum, sed tanquam adulteris faventem prostibulum appellari decernimus.

Deposito Theutgaudi & Guntharii Archiepiscoporum.

CAP. II.

Theutgaudum Treverensem Primate Belgicæ Provinciæ, & Guntharium Agrippinæ Coloniae Episcopus nunc coram nobis, & sancta Synodo, sub gestorum insinuatione qualiter causam Lotharii Regis, & duarum mulierum ejus Theutbergæ scilicet, & Waldrudæ se recognoverint, & judicaverint, scriptum super hoc propriis roboratum manibus offerentes, nihilque se plus, vel minus aut aliter egisse ore proprio multis coram positis affirmantes, & sententiam, quam à sede Apostolica, in Ingiltrudem uxorem Bosonis sanctissimus Frater noster Mediolanensis Archiepiscopus Tado, & cæteri Cœpiscopi nostri petierant emittendam, & nos divino succensu zelo sub anathematis obstestatione canonicè protuleramus, publicè vivâ voce se violasse contentes, in quibus omnibus invenimus eos Apostolicas, atque canonicas sanctiones in pluribus excessisse, & æquitatis normam nequiter temerasse, omni judicamus Sacerdotii officio permanere penitus alienos, Spiritus sancti judicio, & Beati Petri per nos auctoritate

omni

ANNO
863.

omni Episcopatus exutos regimine consistere definites. Quod si juxta præcedentem consuetudinem, tanquam Episcopi aut fuerint aliquid de sacro ministerio contingere, nullo modo liceat eis, nec in alia Synodo restitutionis spem, aut locum habere satisfactionis, sed & communicantes eis omnes abjici de Ecclesia, & maxime si postea quam didicerint adversus memoratos prolatam fuisse sententiam, eisdem communicare tentaverint.

De cæteris Episcopis.

CAP. III.

Cæteri autem Episcopi, qui complices horum Theutgaudi scilicet, & Guntharii, vel factatores esse feruntur, si cum his conjuncti seditionem, conjurationes, vel conspirationes fecerint, vel sit à Capite, id est, à sede Beati Petri illis hærendo disenserint, pari cum eis damnatione teneantur atricti. Quod si cum sede Apostolica, unde eos principium Episcopatus sumptis manifestum est, sapere de cætero per semetipsum, vel missos ad nos Legatos cum scriptis suis professi extiterint, noverint sibi à nobis veniam non negandam, nec amissionem honorum suorum pro retro actis præsumptionibus, aut subscriptionibus, quas pro infans fecerunt gestis, per nos ullo modo formidandam.

De Engildruda.

CAP. IV.

Engildrudam filiam quondam Mastifredi Comitiss, quæ Bosone proprio viro relicto, ecce jam per septem circiter annos hæc, atque illat vagabunda nuper cum fautoribus suis regulariter anathematizavimus, sed propter contumaciam, iterato anathematis vinculis duximus innodandam. Sic igitur à Patre, & Filio, & Spiritu Sancto uno, & vero Deo, ab omnibus sanctis Patribus, & ab universa sancta Dei catholica, & Apostolica Ecclesia, & à nobis penitus anathema cum omnibus complicitibus communicatoribus, atque auxiliatoribus suis, ita ut, sicut jam decrevimus, si quis ei communicare, vel favere in aliquo præsumpserit, si quidem Clericus fuerit, in eodem vinculo constrictus, officium Clericatus amittat. Monachi verò, & Laici si inobedientes decreto præseni fuerint, similiter anathematizentur. Sanè si eadem mulier ad virum suum reversa fuerit, vel Apostolicam Beati Petri sedem Romam properans, veniam ei post dignam satisfactionem procul dubio non negabimus. Veruntamen sub priori vinculo anathematis, quo illam prius, & nunc obligavimus, interim constricta permaneat. Si quis autem eidem Engildrudæ Apostolicam Beati Petri sedem Romam specialiter properanti, vel occurrenti nescius communicaverit, aut sciens opem in veniendo præstiterit nullo pro hoc vinculo teneatur innexus.

De sententiis, atque interdictis sedis Apostolicæ.

CAP. V.

Si quis dogmata, mandata, interdista, vel decreta pro Catholica fide, pro Ecclesiastica disciplina, pro correctione Fidelium, pro emendatione sceleratorum, vel interdictione imminentium, vel futurorum malorum à sedis Apostolicæ Præfate salubriter promulgata contempserit, anathema sit.

Episcopi supra dicti postquam damnati sunt, hoc ad Pontificem rescripserunt.

NICOLAUS Pontifici Guntharii, atque Theutgaudi.

Patres nostri, & Fratres Coepiscopi ad te nos direxerunt, & nos spontè ivimus, consulere videlicet, expleta generali legatione tuum magisterium super his specialiter quæ pariter, prout nobis visum fuit, & adjicientibus novum esse potuit, judicavimus, auctoritates, rationesque, quas secuti fuimus scriptis ostendentes, ut tua sapientia perscrutatis omnibus quid inde sentiret, & quid velles, nobis paterno demonstrares affectu, nosque fraterna caritate procurares, & si melius illud tua sanctitas inveniret, ut nos instrueres, & doceres, suppliciter obsecravimus, parati, quicquid rectius, & probabilius esset, libenter amplecti.

Sed nos per tres hebdomadas tuum expectantes responsum, nihil certitudinis, nihilque doctrinæ nobis expressisti; tantum quodam die in publico dixisti, nos excusabiles apparere, & innocentes juxta assertiones nostri libelli.

Ad ultimum autem nos evocati ad tuam præsentiam deducti sumus, nihil ad veritatis suspicantes, ibique obleratis ostiis, facta more latrociniali conspiratione, ex Clericis, & Laicis turba collecta, & permixta, nos violenter inter tanto opprimere studuisti, longa scilicet intercapedine à nostris, & Clericis, & Laicis separatos, atque sine Synodo, & sine Canonico examine, nullo accusante, nullo testificante, nulla que disputationis discretione dirimente, vel auctoritatum probatione convincente, absque nostri oris confessione, absentibus aliis Metropolitanis, & Diocesanis Coepiscopis, & Confratribus nostris, extra omnium omnino consensum tuo solius arbitrio, & tyrannico furore nosmet damnare voluisti, subito quâdam tibi cartula, & improvise porrecta Lectoris officium assumens, assistente lateri tuo Anastasio olim Presbytero, ambitus damnato, & deposito, & anathematizato, cujus scelerato magisterio tuus præcipitur furor.

Ergo tuam pravam sententiam à zelo rectitudinis alienam, injustam, & irrationabilem, canonicis legibus contrariam, nequaquam recipimus, immò cum omni cætu fraterno, quasi nefas, atque maledictum frustra prolatum contemnimus, atque abjicimus tibi que anathematizatorum, & religionis sacræ abjectorum, & contemptorum fautori, & communicatori revera communicare nolumus, contenti totius Ecclesiæ communionem, & fraternam societatem, quam tu arroganter te superexaltans despicias, teque ab ea elationis tumore indignum faciens segregas.

Igitur ex tua levitatis temeritate propria tibi met sententia anathematis plagam infixisti, exclamans, qui Apostolica præcepta non servat, anathema sit, quæ tu multipliciter violare, & violasse dignosceris, divinas leges simul, & sacros canones calcans, & quantum in te est, evacuans prædecessorum tuorum Pontificum Romanorum vestigia sequi nolens. Nunc ergo qui fraudulentiam, & calliditatem experti sumus, indignationem quoque tumidumque potentatum agnoscimus, nil tibi tuæque superbiæ cedimus, quâ nos ad vota nostrorum, quibus faves, inimicorum obruere festinabas. Sciesque nos non tuos esse, ut te jactas, & extollis Clericos, quos ut Fratres, & Coepiscopos recognoscere, si elatio permitteret, debueras. Et hæc tibi nostri ordinis non inscii, nimium tua improbitate compulsi respondemus, non quasi ad illatam nobis contumeliam provocati, sed contra tuam iniquitatem Ecclesiastico zelo accensi, nec nostræ vilicatis personam attendentes, sed omnem nostri ordinis universitatem, cui vim inferre conaris, præ oculis habentes.

ANNO
863.